

O. Stsl. istüba tentorium, russ. istiba, istba, izba. „Vocabulum hoc, de cuius origine germanica dubitat Schmeller, a germanis mutuati sunt slavi et, uti Diezio videtur, romanenses et celtae.

S. Kje pa so isti „celtae“? Imenitni so pomeni v raznih jezicih: cubile, cella vinaria, coenaculum, vaporarium, fornacula. Kako se je spreminjala beseda po nemški: ahd. stupa, mhd. stobe, nhd. stube. Pa se razni slovensčini čudite v raznih dobah!

P a š n i k.

Sklepi nastopnega učitelja. Dobro vem, da je učiteljski stan zelo zelo imeniten, pa tudi jako težaven stan; zato sem že davno premišljeval, kako bi ga vredno začétnjal. Načertal sem si ta la vodila, po katerih se bodem po svoji moči vedno ravnal:

1. Učil in izrejal bodem ob enem. Vse pripomočke za dobro izrejevanje stavim v dve točki, in sicer v besedo in v zgled. Kar bodem govoril, naj bode razumno, vljudno in vse v verno-vravnem duhu in v ljubezni do bližnjega. Prava ljubezen po aposteljevih besedah pa je: poterpežljiva, dobrotljiva, ni nevošljiva, ne ravná napéno, se ne napihuje, ni častilakomna, ne išče svojega, se ne dá razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, veseli se resnice; vse preterpi, vse veruje, vse upa, vse prenaša.

2. Vsak začetek je težak; torej se bodem posebno sedaj pri začetku prizadeval, da se bom vsaki dan in za vsaki nauk posebej pripravljal in si nabiral podučilnega gradiva iz dobrih šolskih knjig in časopisov, pa tudi pri svojih verlih tovarših.

3. Podučeval bodem vedno po pravi naravni poti, t. j. vodil bom svoje učence od lahkega k težjemu, od domačega k tujemu, sej tako je tudi vse v življenji: iz malega zernica prikljuje obilen sad.

4. Skerbno se bodem varoval, da nikakor in nikoli pri mladini kaj ne spridim in ne zanemarim.

5. Dobro bom prevdarjal, koliko in kako naj bo učitelj v zvezi z družino in srenjo, kaj od učitelja zahteva cerkev, kaj država.